

DN, Folkpartiet, CIA och Kuba?

DN publicerade en lång artikel lördag 18 september med rubriken ”Den förbjudna sanningen om Kuba”. Artikeln gör gällande att äldreomsorgen på Kuba och de äldres situation präglas av djup och hälsovådlig misär. Denna bild går inte ihop med det faktum att kubanerna har lång livslängd, trots att det är ett tropiskt tredje världens land. Genomsnittsåldern på Kuba – 76,7 år - närmar sig det rika landet Sveriges nivå – 80 år – och överskrider rejält de 70 år som är snittet för Latinamerika som helhet.

DN-artikeln målar upp en nidsbild av extremt fattiga och svältande åldringar och informerar inte om att alla kubanska medborgare är garanterade baslivsmedel för en ringa summa, att det finns en familjeläkare per 120 hushåll och att hälsovården är kostnadsfri. Den undviker att förklara att Kuba är ett land i tredje världen, som dessutom är utsatt för USA:s mer än 40-åriga ekonomiska blockad. Inget står om att för majoriteten i Latinamerika finns inte ålderdomshem, eller för den delen åtkomlig sjukvård till rimlig kostnad.

De äldre på Kuba tas traditionsenligt om hand av familjen och släkten. Omsorgen om varandra är stor i kvarteren. Folk bryr sig och ger sig tid med varandra. De relativt få ålderdomshemmen är till för dem som inte har någon familj eller släkt, behöver extra sjukomsorg, är dementa etc. Kubas myndigheter arbetar medvetet och systematiskt för att ge stöd till de personer som kan ha det svårt. De uppmärksammar att det särskilt bland en del äldre kan finnas sådana fall. Det finns utredningar och handlingsplaner när det gäller detta. Arbete pågår. Det finns dessutom en samhällelig organisering av ett helt annat slag än vi är vana vid för att lösa sådana behov.

Så hur kommer det sig att DN publicerar en artikel som t.ex. raljerar över att en äldre person på Kuba, som tack vare att han har löständer (obs! kostnadsfria), kan sälja sin ranson av tandkräm? Ska inte DN upplysa om att människorna i slummen kring Mexico City eller sluttningarna ovanför Rio de Janeiro svårligen har råd med löständer, och att tandkräm hamnar lågt på inköpslistan?

Hur kommer en sådan artikel till? De s.k. dissidenternas verksamhet på Kuba har under alla år styrts från USA, som också i ökande grad finansierat och köpt dylika personers tjänster. Denna finansiering av ”dissidenter” ska öka från nuvarande 7 miljoner dollar till ofattbara 36 miljoner enligt Bush-regeringens rapport, den s.k. Colin Powell rapporten offentliggjord 6 maj i år. Miljoner ska också satsas på kampanjer mot Kuba i Europa, enligt rapporten: www.state.gov/p/wha/rt/cuba/commission/2004/c12237.htm

CIA-agent inbjuden!

Har då DN-artikeln tillkomst något samband med USA? Och varför publiceras artikeln just nu?

Att artikeln publiceras just nu hänger samman med att Folkpartiet/LUF/SILC (SILC är Fp:s ”biståndsorganisation”) planerar utnyttja Bok- & Biblioteksmässan i Göteborg för att agera mot Kuba. Mässan är en mycket positiv kulturhändelse, men den är underställd kommersiella villkor. Folkpartiet/LUF/SILC har råd att hyra två stora montrar för tiotals tusen kronor. I proportion till montrarnas ytor ges de rätten att på mässan ordna ”föredrag” i speciella salar.

Utöver sina inhemska antikubanska talare har Fp/LUF/SILC bjudit in två personer: En författare Zoe Valdes, som sedan tio år är bosatt i Paris och samverkar där med Bob Ménard, generalsekreterare i *Reportrar utan gränser*, i Kuba-fientliga aktioner och konferenser. 1998 rekryterade Ménard i Havanna en person till sin kubafientliga verksamhet. Men denna person råkade vara kubansk regeringsagent, och avslöjade hela saken. Kuba pekar ut Ménard som en CIA-man.

Den andra som inbjudits av Fp/LUF/SILC är Nancy Perez Crespo, som utpekats av kubanska källor som CIA-agent. Crespo förmedlar finansiering till s.k. dissidenter på Kuba och uppmanar dem att skriva niddbildsartiklar, som hon publicerar och distribuerar. Det är inte osannolikt att artikeln i DN har förmedlats genom henne. Hennes Europaresor är ej enbart för att hålla "föredrag" utan görs i organiseringsyfte. Hon liksom Ménard förnekar förstås CIA-samröre.

Kuba är ett demokratiskt samhälle med många kanaler för folkligt inflytande. I Kubas statskick gäller verkligt majoritetsbeslut. För att bli vald måste valkandidaten ha mer än hälften av väljarnas röster bakom sig. Om ingen kandidat får mer än hälften av rösterna, görs valet om mellan de två som fått mest röster för att se vem som får mer än hälften av rösterna i andra omgången. Valdeltagandet är över 95 procent. Consensus eftersträvs, vilket innebär att frågorna diskuteras ingående och förslagen anpassas tills alla, eller så gott som alla, blir nöjda.

Hur kan det då uppkomma s.k. dissidenter på Kuba, när det folkliga inflytandet och demokratin genomsyrar samhället så? Svaret är att USA har i 150 år velat äga Kuba och har därför efter revolutionens seger 1959 bedrivit ekonomisk blockad, invasionsförsök, terror, biologisk krigföring, mordförsök på Kubas ledare, propagandakrig etc, men inte lyckats knäcka Kuba. Idag ser USA:s regering Kubas socialism som ett exempel som hotar USA-imperialismens expansionskrav. Kapitalisterna i Europa och deras politiker ser också gärna att Kubas socialistiska exempel försvinner.

För länge sedan trodde USA-regeringen att det gick att vinna kubanerna för en kontrarevolution, men insåg snart att det inte gick. CIA övergick till att organisera och finansiera en konstgjord "dissidentrörelse" med "partier" som skulle likna europeiska partier för att kunna få stöd i Europa av kristdemokrater, folkpartister, socialdemokrater etc. USA:s syfte var att få stöd av Europa för sin blockad och propagandakrig mot Kuba. Kubanerna skulle svältas till underkastelse. Folk i Vita Huset börjar idag inse att inte heller detta går.

USA:s femtekolonn

Således utbasunerades i västvärldens medier dessa "partier" eller "människorättsgrupper". De kunde bestå av en handfull människor, ofta familjemedlemmar. Landsförrädarna försåg USA:s intressekontor (USA:s f.d. ambassad) i Havanna med informationer om utländska företags verksamhet för att kunna stoppa dem, om politiska ledare, rörelser m.m. T.ex. fick en s.k. "oberoende journalist" en kamera med film för att fotografera hus där Kubas ledare bodde, ett uppdrag som endast kan tolkas som förberedelse för mord eller militära aktioner.

Dessa s.k. "oberoende journalister", "oberoende bibliotek", "oberoende ekonomer" etc. är allesammans bluff. USA skulle genom sitt intressekontors chef James Cason, försöka ena alla dessa USA-finansierade smågrupper. De är så många därför att alla vill vara ledare för var sin grupp. Skälet är att det är ledaren som får passersedel till USA:s intressekontor, och får kuvertet med pengar för sin grupp, hämtar datorer, lyxmat etc. Oftast behåller ledaren merparten av pengarna. Atmosfären präglas av intriger. De diktar ihop de rapporter och de artiklar som de tror tjänstemännen på intressekontoret vill ha. DN:s artikel är ett talande exempel. Det den övervägande delen av "dissidenterna" är ute efter är pengarna, prylarna och att kvalificera sig för ett visum till USA. Hur vet vi detta? Helt enkelt därför att kubanska agenter infiltrerat fienden, såväl smågrupperna på Kuba, som terrororganisationerna i Florida.

Vår svenska brottsbalk kapitlen 19 och 22 anger att den som ger bistånd åt fienden döms för landsförräderi med straff upp till livstid. Den som träder i förbindelse med fienden och förbereder landsförräderi då riket hotas av krig, ockupation eller fientligheter, skall dömas till ansvar även om fientligheter inte utbrutit. Precis som vi i Sverige har dessa lagar mot landsförräderi, har Kuba

motsvarande lagar.

DN/Fp/LUF/SILC talar om samvetsfångar på Kuba. Det är osant. Under rubriken ”De berättade sanningen – nu sitter de i fängelse” ljuger DN om vad sju landsförrädare dömts för. Gemensamt för dessa sju är att de dömts för att ha tagit emot instruktioner, utrustning och betalning från fiendlig främmande makt och följt instruktionerna för att producera material åt fiendens propagandakrig mot Kuba. Denna propaganda har USA använt i syfte att isolera Kuba och stärka blockaden. Flera av domarna finns publicerade på en Miami hemsida för den som vill se: www.ruleoflawandcuba.fsu.edu/index.cfm

Kuba har gett västvärldens media detaljerad information om bevisen mot nätet av femtekolonnare som arresterades förra året. Där fanns tolv infiltrerade agenter som avslöjade landsförrädarna. Men tidningar typ DN sviker sin plikt att förmedla denna information. Att de åtalade förnekades välja försvarsadvokater är lögn. Kubas domstolar är ganska lika våra egna svenska med professionella domare och lekmannadomare/nämndepersoner.

USA:s krigshot mot Kuba

Det är ingen tvekan om att USA är en fiendlig makt. I Bush-regeringens Colin Powell rapport om Kuba anges detaljerat hur USA avser att ta över Kuba och anpassa landet till Washingtons önskemål, åter göra Kuba till en lydstat. I USA:s Helms-Burton lagen anges samma planer mindre detaljerat. Bush-regeringens olika uttalanden är krigiska mot Kuba.

Det är ej enbart folket på Kuba som uppfattar Bush-regeringens hot som verkliga. Det gör också en krets av tio utrikespolitiska experter i Nordamerika med Pierre Schori, f.d. Sverigeambassadör i FN, en f.d. utrikesminister, en f.d. Världsbankschef m.fl. Deras öppna brev till Colin Powell offentliggjordes 12 augusti. (www.thedialogue.org) De protesterar mot att den förändring till ”demokratisk politik och marknadsekonomi” som såväl Bush som Schori & Co tycks vara överens om, inte i Powellrapporten framställs med åtgärder som säkrar en fredlig förändring. Tvärtom ser Schori & Co att Powellrapporten innebär att Kubas välfärdssystem raseras med våld och förstörelse i processen. Detta öppna brev, som är skrivet av personer med närhet till de styrande i USA, bekräftar det hot som USA-regeringen och Pentagon utgör mot Kuba.

DN har konsekvent inte låtit Svensk-Kubanska Föreningen eller andra i solidaritetsrörelsen bemöta den anti-kubanska propagandan annat än i sällsynta undantagsfall. Som landets största tidning bryter DN således mot de pressetiska reglerna genom att inte tillåta bemötanden. DN bryter mot reglerna genom att inte kolla källorna och sanningshalten. Alltså är inte DN:s journalistik seriös när det gäller Kuba. Slutsatsen måste vara att det finns ett annat syfte, och det syftet är uppenbarligen att bistå USA-regeringen och andra krafter, som vill förbereda opinionen inför än hårdare fiendligheter mot Kuba, inklusive militära attacker, för att till varje pris krossa kubanernas samhällssystem.

Vad gäller Folkpartiet/LUF/SILC:s kampanjer mot Kuba, noterar vi att i år bjuder de in en person utpekad av Kuba som CIA-agent. Till förra årets bokmessa bjöd de in en person från Miami som bevisligen var medlem i den terroristbesudlade USA-organisationen Cuban American National Foundation. I ett läge då USA tar sig friheter i suveräna stater, bl.a. i Sverige, finns det anledning för berörda svenska myndigheter att syna detta närmare.

Martin Österlin

